

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΥΘΗΡΩΝ & ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ
Τ.Κ. 801 00 Κ Υ Θ Η Ρ Α
ΤΗΛ.:2736031202 & 2736038359
FAX :2736031202

Έν Κυθήροις τῇ 23ῃ Δεκεμβρίου 2021

Αριθ. Πρωτ.: 402

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ
(ὕπ' ἀριθ. 205/2021)

Πρός
Τόν Ἱερὸν Κλῆρον καί
τόν Χριστώνυμον Λαόν
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων

*«... καί εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἄγγελος· μή φοβεῖσθε· ἰδοὺ γάρ
εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντί
τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτῆρ, ὅς ἐστι
Χριστός Κύριος, ἐν πόλει Δαυΐδ» (Λουκ. β' 11).*

*Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί,
Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.*

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΤΕΧΘΗ!

«Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» εἶθε νὰ σᾶς χαρίζῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐδοκίαν Του εἰς ἔτη πολλὰ, εἰρηνικά, χαριτοφόρα καὶ εὐλογημένα καὶ πλούσια τὰ θεῖα Του δωρήματα, τὰ βιοτικά καὶ ὑλικά, καὶ τὰ πνευματικά καὶ οὐράνια.

Μὴ φοβεῖσθε εἶπεν ὁ Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἀπλοϊκοὺς ποιμένας, τοὺς βοσκούς τῶν ἀλόγων ζώων. Ἰδοὺ σᾶς εὐαγγελίζομαι χαρὰν μεγάλην, ἡ ὁποία θὰ εἶναι δι' ὅλον τόν λαόν, ὅτι ἐγεννήθη δι' ὅλους σας σήμερον Σωτῆρ, ὁ ὁποῖος εἶναι Χριστὸς ὁ Κύριος, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαυΐδ, τὴν Βηθλεέμ.

Χαρά μεγάλη, μεγάλη χαρά ἡ Γέννησις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Χαρά παγκόσμιος καὶ καθολικὴ. Χαρά πανανθρώπινη καὶ οἰκουμενικὴ. Χαρά πνευματικὴ καὶ ἀπολυτρωτικὴ. Χαρά γεώδης καὶ οὐράνια. Χαρά Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. Χαρά ἐπιγείων καὶ ἐπουρανίων. Χαρά μεγάλη καὶ παλλαϊκὴ.

Εἰς τό βιβλίον τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων (Πραξ. ιγ' 52) λέγεται ὅτι, ἐνῶ οἱ Ἀπόστολοι Παῦλος καὶ Βαρνάβας, ἐκδιωκόμενοι ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας ἔφευγον διὰ τό Ἰκόνιον, οἱ Χριστιανοὶ μαθηταὶ τῶν Ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι ἔμεναν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, «ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ Πνεύματος Ἁγίου». Ἡ Θεία Χάρις, δηλαδή, ἐπλημμύριζε τὴν ψυχὴν των καὶ μαζί μέ τοὺς ἄλλους καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶχαν καὶ τὴν καρποφορίαν τῆς χαρᾶς.

Εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (Ῥωμ. 14, 17) ἀναφέρει ὁ θεῖος Ἀπόστολος ὅτι «**ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστὶ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ**». Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, σχολιάζων ἐρμηνευτικῶς τὸ ὡς ἄνω χωρίον, σημειώνει: «ἐγὼ δὲν ὀμιλῶ ἐδῶ διὰ τὴν διὰ κακὸν σκοπὸν εἰρήνην καὶ χαρὰν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ τὸ αὐτὸ λέγω διὰ τὴν χαρὰν καὶ τὴν εἰρήνην εἰς τὰ πνευματικὰ ἀγαθὰ». Ὁ ἴδιος ὁ Ἱερός Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, εἰς ἐρμηνευτικὸν τοῦ σχόλιον εἰς τὴν φράσιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (Γαλ. ε' 22) «ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ...» δηλώνει ὅτι: «**Βάλλει δὲ πρῶτον ὁ Παῦλος τὴν ρίζαν ὄλων τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀρετῶν τὴν ἀγάπην, ἔπειτα τὴν χαρὰν** διὰτὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ πάντοτε χαίρει, ὄχι μόνον ὅταν εὐεργετῆται ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του, ἀλλὰ καὶ ὅταν κακοποιεῖται ἀπὸ αὐτόν. Διὰτὶ μὲ τὸ μέσον τῆς ἀγάπης, νομίζει μὲν ὡς εὐεργέτην του ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν κακοποιεῖ, χαίρει δὲ εἰς τὸν Θεόν, ἐπειδὴ διὰ τὸν Θεόν ὅλα τὰ κάμνει, καὶ τὰ ὑπομένει, καὶ διὰ τοῦτο εὐφραίνεται μὲ τὴν ἀγαθὴν συνείδησιν ὁποῦ ἔχει. Ὅποιος δὲ πάλιν ἔχει τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν χαρὰν, αὐτὸς εἰρηνεύει κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ καρδίαν».

Ὁ μελίρρυτος ποταμὸς τῆς σοφίας ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀναφερόμενος εἰς τὰ παθήματα καὶ τὰ βασανιστήρια τῶν ἁγίων, ὑπογραμμίζει τὰ ἑξῆς: «**Ἄν αἱ φυλακίσεις καὶ τὰ βασανιστήρια, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ὡς τὰ πλέον λυπηρὰ, γεννοῦν τὴν χαρὰν**, τότε ποῖον ἀπὸ τὰ ἄλλα ἡμπορεῖ νὰ μᾶς προκαλέσῃ λύπην;» (Ε.Π.Ε. 22, 30). «Εἶναι δυνατόν κάποιος καὶ μαστιγούμενος νὰ αισθάνεται εὐχαρίστησιν, ὅταν πάσχη διὰ τὸν Χριστόν. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο γεννᾷ τὴν χαρὰν, δὲν εἶναι τὸ ποῖόν τῆς θλίψεως, ἀλλὰ τὸ ὅτι πάσχει κανεὶς διὰ τὸν Χριστόν. Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον δροσιζει εἰς τὰς θλίψεις καὶ κάμνει τὸν πιστόν νὰ αισθάνεται ἄνεσιν καὶ ἐν μέσῳ δοκιμασιῶν» (Ε.Π.Ε. 22, 362-364).

Ἕνας πιστός καὶ ἄγνός θεράπων τῆς Ἱεραῆς Ἐπιστήμης τῆς Θεολογίας, ἀείμνηστος καὶ μακαριστός πλέον, σχολιάζων τὸ χαρμόσυνον ἀγγελικὸν μήνυμα, παρατηρεῖ τὰ ἀκόλουθα: «Ὁ πρῶτος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι τὸ ἀληθινὸν Εὐαγγέλιον καὶ ἡ ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην χαρμόσυνος εἰδήσις, εἶναι ὅτι ἀπεκάλυψε τὸν Θεόν εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ὁ δεῦτερος δὲ καὶ ἐξόχως ἐμφαντικὸς λόγος εἶναι ὅτι ἀπεκάλυψε τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν ἑαυτὸν του. Οὐδέποτε ἄλλοτε μέχρι τῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη καὶ ἀνελήφθη ὁ Χριστός, ἐγνώρισεν ὁ ἄνθρωπος τὴν εὐγένειαν τοῦ γένους του. Οὐδέποτε μέχρι τῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς προσέλαβε σάρκα ἀνθρωπίνην, ἠδυνήθη νὰ ἀντιληφθῇ ὁ ἄνθρωπος, ὁποῖα ἡμπορεῖ νὰ ἀποβῇ ἡ σάρκα καὶ ἡ φύσις του. Μέχρι τῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὁποῖα τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος κατώκησε σωματικῶς ἐν τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ, δὲν εἶχεν ἀντιληφθῇ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι δύναται νὰ καταστῇ κοινῶς θείας φύσεως καὶ νὰ ἐνωθῇ μὲ αὐτόν τὸν Θεόν. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ Ἰησοῦς ἐγεννήθη, ἡ ἀνθρωπότητα ἐμβῆκεν εἰς νέον ξεκίνημα. Ἐδόθη νέα σημασία καὶ ἔννοια εἰς τὰς γεννήσεις τῶν ἀνθρώπων, ἡ μητρότητα ἐξυψώθη εἰς ὀρίζοντας οὐρανίους καὶ ἡ πατρότητα προσέλαβεν εὐρυτάτην ἀγιότητα. Ὁ Χριστός ἔδειξεν, ὁποῖος δύναται νὰ γίνῃ ὁ ἄνθρωπος καὶ συνεπῶς καθώρισε μονίμως τὴν ὑψηλὴν ἀξίαν του».

Ἀγαπητοὶ μου Ἀδελφοὶ καὶ Συλλειτουργοί,

Ἀδελφοὶ μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Ἡ μεγάλη καὶ παλλαϊκὴ – πανανθρώπινη χαρὰ, τὴν ὁποίαν διεμήνυσε καὶ διεκήρυξε πρὸς τοὺς ποιμένας, τοὺς βοσκούς τῆς Βηθλεέμ, ὁ Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ εἶναι βεβαία, βιωματικὴ καὶ ἀδιαμφισβήτητος διὰ τὸν λαόν τοῦ Θεοῦ. Πνευματικὴ καὶ

λυτρωτική χαρά, χαρά πλήρης χριστιανικής ελπίδος, χαρά αναγεννητική και αναπλαστική, χαρά ασφαλής και υπαρξιακή, χαρά ανέκλειπτος και αιώνια.

Πόσον απαραίτητος και αναγκαία είναι ή μεγάλη αυτή χαρά διά τήν τεταραγμένην εποχήν μας και τόν έκφοβισμένον και ανήσυχον σύγχρονον κόσμον! Φόβος και τρόμος και ανασφάλεια καταλαμβάνουν τόν άνθρωπον, ό οποίος δέν λατρεύει από καρδίας τόν μόνον αληθινόν Τριαδικόν Θεόν μας, δέν έμπιστεύεται τήν ζωήν και τό μέλλον του εις τήν πάνσοφον Θεϊαν Του Πρόνοϊαν, δέν αγωνίζεται «τόν καλόν άγώνα τής πίστεως, έπιλαμβανόμενος τής αιωνίου ζωής», δέν αντιμετωπίζει μέ ψυχραιμίαν και νηφαλιότητα τήν μεγάλην δοκιμασίαν τής έπιδημίας του άπειλητικού εις παγκόσμιον κλίμακα και μεταλλαγμένου ιού. Υπό τό κράτος του φόβου, τής αγωνίας και τής άβεβαιότητας λησμονεί τό λόγιον του Προφητάνακτος Δαυΐδ' «**έάν μή Κύριος φυλάξη πόλιν, εις μάτην ήγρύπνησεν ό φυλάσων**». Και τό έτερον' «**Κύριε, έν ταις χερσί Σου οί κληροί μου**».

Δυστυχώς, νέφη βαρειά και σκοτεινά έπιχειρούν νά έπισκιάσουν ή και νά έξαλείψουν τήν μεγάλην εκείνην λυτρωτικήν χαράν, τήν όποϊαν ευηγγελίσθη ό Άγγελος Κυρίου προς τούς ποιμένας κατά τήν Αγίαν και όλόφωτον Νύκτα τών Χριστουγέννων. Όμως, ό Θεϊος Λυτρωτής ήμών και Σωτήρ του κόσμου μās λέγει διαχρονικώς : «**Μή ταρασσέσθω ύμών ή καρδιά' πιστεύετε εις τόν Θεόν (Πατέρα), και εις έμέ πιστεύετε... μή ταρασσέσθω ύμών ή καρδιά μηδέ δειλιάτω**» (Ιωάν. 14, 1.27).

Χρέος έπιτακτικόν όλων μας, ως Όρθοδόξων Χριστιανών και ως συμπατριωτών, είναι νά ειπωμεν' **ναί εις τήν χριστιανικήν αγάπην**, ή όποϊα κατά τόν θεϊον λόγον του Αρχηγού τής Πίστεως και τής Σωτηρίας μας Ιησού Χριστού είναι τό διακριτικόν γνώρισμα του αληθινού Χριστιανού' **ναί εις τήν πατριωτικήν σύμπνοιαν και αλληλεγγύην και όχι εις τόν διχασμόν, τήν διαίρεσιν και τήν μισαδελφίαν.**

Οί άρχοντες τής Πολιτείας μας ως διάκονοι του λαού έχουν χρέος και καθήκον νά ένώνουν και όχι νά διακρίνουν τούς πολίτας εις άνθρωπους πρώτης και δευτέρας κατηγορίας, έννοουμένους και περιφρονημένους, μέ όσα αυτό συνεπάγεται. Νά σέβωνται τήν πνευματικήν έν Χριστώ έλευθερίαν του κατά τήν συντριπτικήν του πλειοψηφίαν Όρθοδόξου λαού και τήν απορρέουσιν από τό ισχύον Σύνταγμα συνταγματικήν του έλευθερίαν.

Τό ίδιο και άκόμη περισσότερο ισχύει και ένδεικνυται νά ισχύη εις τόν εκκλησιαστικόν χώρον, όπου πρέπει νά βασιλεύη ή αγάπη, τήν όποϊαν έφερε εις τήν ανθρωπότητα τό Θεϊον Βρέφος, ό ενανθρωπήσας Κύριος και Θεός μας. Η διακρίσις, ό διχασμός και ή αντιπαράθεσις έμβολιασμένων και άνεμβολιάστων είναι έκ του πονηρού, αντίθετα προς τό πνεύμα του Χριστιανισμού και δέν είναι χαρακτηριστικά γνωρίσματα πολιτισμένων και φιλοπροόδων ανθρώπων. Κανείς έχέφρων άνθρωπος δέν θέλει νά βλάβη τήν υγιείαν του και τήν υγιείαν τών συνανθρώπων των.

Ευχόμενος έκ βάθους ψυχής εύλογημένα, ειρηνικά και χαρμόсуна κατά Θεόν Χριστούγεννα και χαρισφόρον τό Άγιον Δωδεκαήμερον, καλήν τήν κατ' άμφω υγιείαν και πλουσίαν τήν εύλογίαν του Θεϊου Βρέφους εις βιοτικά και πνευματικά αγαθά, και άπευθύνων έγκάρδιον έόρτιον χαιρετισμόν εις τούς αποδήμους άδελφούς μας, και ιδιαίτέρως εις τούς εις τάς έγγύς και μακράν θαλάσσας ναυτιλομένους συμπολίτας μας, διατελώ,

Μετ' ένθέρμων εύχών και πολλής αγάπης
Ό Μητροπολίτης
†Ό Κυθήρων & Αντικυθήρων Σεραφείμ